

MINISTERIET FOR FLYGTNINGE
INDVANDRERE OG INTEGRATION

Dato: 22. februar 2008
Kontor: Udlændingelovskonto-
ret
J.nr.: 2008/4012-21
Sagsbeh.: HBS

Besvarelse af spørgsmål nr. 239 stillet af Folketingets Retsudvalg til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration og ministeren for ligestilling den 24. januar 2008 (alm. del).

Spørgsmål:

"Overvejer regeringen under henvisning til ministeren for ligestillings tilkendegivelser under samrådet i Retsudvalget 4/10-07 om samrådsspørgsmål A (voldsramte ægtefæller) at ændre udlændingelovens bestemmelser om betingelserne for at undlade at inddrage voldsramte ægtefællers opholdstilladelse, herunder kravet om dokumentation for volden?"

Svar:

Det fremgår ikke nærmere af spørgsmålet, hvilke tilkendegivelser spørgeren ønsker mine bemærkninger til.

På den baggrund – og under hensyntagen til at jeg ikke selv var til stede under samrådet – finder jeg det ikke hensigtsmæssigt at kommentere ligestillingsministerens tilkendegivelser.

Jeg kan dog generelt oplyse, at regeringen løbende har fulgt dette område – inddragelse af opholdstilladelse til voldsramte ægtefæller – tæt og sikret, at der administrativt og lovgivningsmæssigt har været foretaget de nødvendige justeringer. Regeringen finder ikke, at der på nuværende tidspunkt er anledning til – eller grundlag for – at ændre udlændingeloven på dette område.

Udlændingeloven indeholder i § 19, stk. 8, en særlig bestemmelse, hvorefter der ved afgørelsen af, om en tidsbegrænset opholdstilladelse på baggrund af ægteskab eller samliv skal inddrages, skal tages særligt hensyn til, om samlivsophøret skyldes, at udlændingen har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v. her i landet. Det er en forudsætning for at anvende bestemmelsen, at det fra udlændingens side godtgøres, at der har været tale om voldsudøvelse. Udlændingemyndighederne foretager i hver enkelt sag en samlet individuel og konkret vurdering af parternes oplysninger om voldsudøvelsen og den eventuelt fremlagte dokumentation herfor. Alle oplysninger i sagen, der kan belyse, om voldsudøvelse har fundet sted eller ej indgår i vurderingen, og alle former for dokumentation kan fremlæg-

ges. I tilfælde, hvor der foreligger en dom for, at ægtefællen har udøvet vold mod udlændingen, vil udlændingemyndighederne altid anse voldsudøvelsen for godtgjort.

Da spørgsmålet er stillet med henvisning til ligestillingsministerens tilkendegivelser i efteråret, har hun bidraget til besvarelsen af spørgsmålet og i den anledning oplyst følgende:

”Ingen kvinder skal finde sig i at blive udsat for vold. I den rettighedskampagne til etniske minoritetskvinder, der kørte i 2005 og 2006 på sprogskolerne, var oplysning om vold mod kvinder en fast del af oplægget, ligesom der har været henvist til rådgivningsmuligheder og krisecentre for yderligere hjælp. Og det er på disse mange møder blevet understreget overfor kvinderne, at man skal sørge for at kunne dokumentere evt. vold, hvis man har sit opholdsgrundlag på baggrund af sit ægteskab.

Det er et problem, at mange etniske minoritetskvinder tilsyneladende ikke har et tilstrækkeligt kendskab til deres rettigheder og den gældende danske lovgivning. Både i den nuværende ”Handlingsplan til bekæmpelse af vold mod kvinder og børn i familien 2005-2008” og også i regeringens første handlingsplan fra 2002, er denne gruppe kvinder derfor en særlig målgruppe. Det skyldes blandt andet, at der er en over-repræsentation af etniske minoritetskvinder på krisecentrene.

Regeringen har derfor gennem forskellige kanaler forsøgt at nå ud til kvinderne med budskabet om at bryde tavsheden om vold i hjemmet. Vi har givet kvinder relevant viden om de eksisterende tilbud om støtte og rådgivning, hvis de er udsat for vold. Under handlingsplanerne er der også uddannet mange fagfolk omkring vold mod kvinder, blandt andet ved at gøre dem opmærksomme på etniske minoritetskvinders særlige behov i tilfælde af vold, herunder vigtigheden af at kunne dokumentere volden.

Og så er Ligestillingsafdelingen i færd med at planlægge en større oplysningskampagne om vold mod kvinder, som netop skal henvende sig til de etniske minoritetskvinder. For udover støtte og rådgivning handler det meget om at ændre holdninger til vold mod kvinder, så endnu flere end nu - uanset etnisk baggrund - vil tage afstand fra denne vold.”